AREL LİSESİ OKUL DERGİSİ

ARELCE

HAZİRAN 2017

WORLD SCHOOL ib

AREL KOLEJİ 1990

Merhaba AREL Ailesi,

Öğrenmenin, yaratıcılığın, yazarlığın birlikte geliştiği özgün bir okuldur dergiler. Bizler de bu amaçla öğrencilerimizin araştırmalarını, yorumlarını, öykülerini, şiirlerini ve röportajlarını sizlerle paylaşmak istedik.

Bizler amatör bir ruhla çalıştık. Öğrencilerimiz ve bizler bir ekip çalışmasıyla ARELCE'nin etrafında birleştik ve tek yürek olduk. Duygularımızı, araştırmalarımızı, dizelerimizi hece hece birleştirdik ve yüreğinize seslendik. Genç yetenekleri tanımanızı istedik.

Hayattan edebiyata, bilimden sanata aradığınız her şey ARELCE'de…

Özlem POLAT

Türkçe- Edebiyat Bölüm Başkanı

YAYIN KURULU

Özlem Polat	:	Türkçe-Edebiyat Bölüm Başkanı
Simten Ünlü	:	Fen Bilgisi Bölüm Başkanı
Melike Oktay	:	Sosyal Bilgiler Bölüm Başkanı
Elvan Yıldız	:	Yabancı Diller Koordinatörü
Serkan Yılmaz	:	Matematik Bölüm Başkanı
Esra Bülbül	:	Teknoloji Bölüm Başkanı
Ayşe Öztürk	:	Sanat Bölüm Başkanı

BİRİNCİYİZ! - "Hayalim ODTÜ" Temalı Kısa Film Yarışması;

PERDE ARKASI

"Hayalim ODTÜ" temalı kısa film yarışması'nda birinciliği üç okulla paylaştık. Gururluyuz, mutluyuz...

Kısa Film Yarışması'na hazırlanırken yaşadıklarımızı sizlerle paylaşmak istedik.

ODTÜ' nün bir kısa film yarışması organize ettiğini öğrendik ve katılmak istedik. Hemen ekibimizi oluşturmaya başladık. İsmimizi de başarımızı ve kararlılığımızı belirtecek olan " Unstoppable Army " koyduk. Bu güzel ekibi oluşturduktan sonra yönetmen, montaj ekibi, senaristler, başroller ve kameramanlar gibi görev dağılımlarını yaptık. Geriye kalan ise düşüncelerimizi bir esere dökmekti. Bütün yazım işlemleri bittikten ve son kontroller de yapıldıktan sonra işin en eğlenceli kısmı olan çekim aşamasına geldik.

25 Şubat ve 4 Mart olmak üzere iki cumartesimizin neredeyse tamamını çekimlere ayırdık. Bu iki cumartesimiz çok yorucu ama bir o kadar da eğlenceli geçti. Çekimlerimizden sonra geriye kalan tek şey bütün emeğimizi birleştirmekti. Montajcılar da yaklaşık bir aylık çalışmadan sonra görüntüleri harika bir kısa filme çevirdiler. Tam olarak bizim hayalimiz ve bizim başarımız olan bu kısa filmi ömrümüzün sonuna kadar gurur duyacağımız bir esere dönüştürdük. Filmimizi oluşturduktan sonra geriye sadece bu başarımızı göstermemiz kalmıştı.

ODTÜ' ye mail ile kısa filmimizi gönderdik ve sonuçların açıklanmasını dört gözle beklemeye başladık. Sonuçların açıklanacağı gün herkesin heyecanı doruktaydı. ODTÜ'nün yayımladığı gönderide ismimizi de görünce emeğimizin ve günlerce çalışmalarımızın karşılığını aldığımızı düşündük. Biz "Unstoppable Army" BİRİNCİYİZ!

Hüma YILDIZ

9-B

Kısa filmimizin linki : https://www.youtube.com/watch?v=SMMXtmhoJ2k

Çanakkale Zaferi konulu şiir yarışmasında ilçe ikinciliği kazanan şiir:

HAKKINIZI HELAL EDİN
ÇANAKKALE ŞEHİTLERİ

Hakkınızı helal edin "Haydi bre Mehmetçikler uyanın!
Vatan, din, namus elden gidiyor!" dedirten 5 subay, 81 er
Siz uzun menzilli topların, silahların yoksunluğundan
Açılan ateşe karşılık veremeden, Çanakkale Savaşı'nda ilk şehadete erenlersiniz.
Hakkını helal et Kınalı Hasan, sen ki anasının saçını kınalayarak
Vatana kurban ettiği evladısın.
Conkbayırı ve Kocaçimen'i kaptırmamak uğruna destan yazarak şehadete erişen
20.000 Anzak askerini bir arpa boyu ilerletmeyen 27. ve 57. Alay erleri
Siz de helal edin haklarınızı.
Hakkını helal et Koca Seyit,
Sen ki 215 okkalık gülleyi kaburgalarından gelen çıtırtılara,
Göğsünün çatlayıp ikiye ayrılacağı hissine rağmen
Mermiyi namluya sürüp İngiliz zırhlısı Ocean'ı dümeninden vuransın
Sen de hakkını helal et Üsteğmen Şevket,
"Önce ben geçeceğim, geçersem işaretimi bekleyin,
geçemez şehit olursam naaşımı siper edin!" diyerek
Bölüğünü yaylım ateşi altındaki geçitten geçirensin sen
Kalp rahatsızlığı belirtilince "Vatan uğruna atmayacak kalbi
göğsümde taşıyamam." diyerek 26 mayını düşmanın kalbine yerleştiren
Nusret Mayın gemisi kumandanı Yüzbaşı Hakkı Bey,
O gün vatan uğruna atan kalbin hatırına, hakkını helal et bana.
Gözcübaba Tepesi'nde Yahya Çavuş önderliğindeki 63 yiğit,
Siz de helal edin haklarınızı.
Siz İngiliz donanmasına bir alay ile savaştığını düşündürüp
"Biz bunların 50 kişisiyle baş edemezken,
50.000 kişisini nasıl yeneriz?" dedirten kahramanlarsınız.

Hakkınızı helal edin Çanakkkale şehitleri!
Sizin sırtınızda taşıdığınız gülle,
Sizin terk etmediğiniz siperiniz,
Sizin vatan için atan iman dolu kalpleriniz,
Sizin düşmana bir arpa boyu yol aldırmayan azminiz,
Sizin naaşımı siper yapın diyecek derecedeki fedakârlığınız,
Ve sizin türküler, destanlar yazdıran kahramanlıklarınız sayesinde kazanıldı Çanakkale Zaferi.
Bu yüzdendir ki 101 yıl önce vatan uğruna atan kalplerinizin hakkı için,
Benim de kalbim "Çanakkale" için atar 18 Martlarda
Hâlâ "Çanakkale Geçilmez" nidaları işitilir, Seddülbahir'de, Alçıtepe'de, Atınburnu'nda
Çanakkale'nin kan ile sulanan toprağı hâlâ kaykırır:
Nasıl unutulur Çanakkale der, nasıl unutulur bu kahraman askerler,
Mezarsız, kefensiz olmayı bile göze aldı Çanakkale'ye gidenler.

Ey Çanakkale şehitleri,
Unutmadık, unutturmayacağız sizi!
Edirne'den Kars'a, yer gök inledi "Çanakkale" diye
Sen ki çiçeği burnunda şehadet şerbetini tadanların,
Kahramanlıklarıyla destanlar yazdıranların,
Ölmeden mezara koyulanların vatanısın
Çanakkale!

Damla KABLAN
11-A

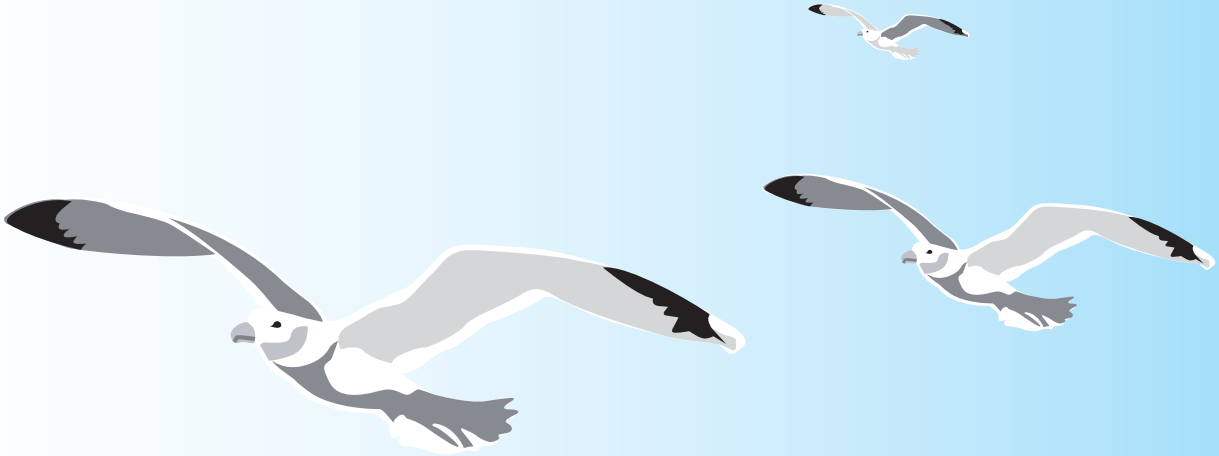

MARTI

Edebiyat dersimizin "Tiyatro" ünitesi kapsamında Üsküdar Musahipzade Sahnesi'nde oynanan Anton Çehov'un yazdığı Martı oyununa gittim. Oyunun 150 dakika olduğunu öğrendiğimde "Umarım zevk alarak izleyeceğim bir oyun olur." dedim. Çünkü oyunun konusuna hâkim olamazsanız 150 dakika sıkılmak için gayet yeterli bir süre. Perde açıldığında karakterleri tanımaya, konuyu anlamaya çalıştım. Oyuncu sayısı şu ana kadar izlediğim tiyatrolar açısından en kalabalığıydı. Göl kıyısında geçmekteydi oyun.

Maşa ve Konstantin adında iki genç birbirini sevmektedir ancak bu aşk Maşa'nın ailesinden gizli tutulmaktadır. Konstantin'in annesi modern bir tiyatro oyuncusudur. Konstantin de senaryo yazar ama hep kendini yetersiz görür. Nüfusu kalabalık, problemli bir ailenin içinde Konstantin'i anlatmaktadır aslında oyun. Belki de ben Konstantin'i karakter, davranışlar, sevdiği insanlardan aldığı değer gibi etkenlerden kendime benzettim, bu yüzden oyun sanki onun üzerine kurulu gibi geldi. Konstantin, oyunun başında bir martıyı öldürüp Maşa'nın ayağına getirip "Bugün bir martıyı öldürme alçaklığında bulundum, yakında kendimi de böyle öldüreceğim." derken anlamsız gelmişti bu cümle bana ancak oyunun sonunda aşkından canına kıydığında yeniden bir anlam yükledim bu cümleye. Oyunun başında annesi tarafından yetersiz biri olarak görülen Konstantin'in ölmeden önce dünya çapında bir yazar olması da beni ayrıca mutlu etti.

İnternette oyunla ilgili okuduğum yazılarda "Martı gelip kucağınıza konar. Sizi uçsuz bucaksız Rusya'ya götürüverir. Oyun biter, yaralı bir martı başınızın üstünde kanat çırpar gecenin karanlığında. Bir kez tanımışsanız Çehov'un Martı'sını o hep sizinledir." diyorlardı. Oyun bittikten sonra ben de bu düşünceye katıldım. Oyun bitmişti, gece saat 12 suları eve dönerken Martı da Konstantin de sanki benimleydi. Bu yazıyı yazarken oyunun üstünden üç gece geçti. Fakat bende değişen hiçbir şey yok. Tıpkı Çehov gibi Martı'ya aşkla bağlandım. Eminim o da bana karşı öyledir.

Alptuğ DENİZ
9-B

İSTANBUL KELEBEK ÇİFTLİĞİ

Güneşli bir yaz gününde, rengârenk bir kelebek gördüğümüzde içimizi bir mutluluk kaplar, fakat kelebeklerin sadece bir gün yaşadığını düşünerek de üzülürüz. Boyları 1,5-30 cm arasında değişen, soyları 50 milyon yıl öncesine dayanan, kâğıt inceliğinde rengârenk kanatlara sahip bu canlılar hakkında aslında çok az şey biliyoruz. Kelebek çiftliğindeki görevlilerle yaptığımız röportaj çiftlik hakkındaki merakları gideriyor.

Kelebek çiftiliği kurma fikri aklınıza nereden geldi?

Çocuklara doğayla ilgili bir alan yaratmayı istiyordum. Yurtdışı seyahatlerimizden birinde eşimle İngiltere'de bir kelebek

bahçesi gördük, o bizi çok etkiledi. Bu arazi de bizimdi zaten. Türkiye'de böyle bir şey yapsak da çocuklar hiç görmedikleri bir atmosferi, tropikal kelebekleri görseler diye düşündük.

Bu hayalinizi gerçekleştirmek için ne kadar zaman harcadınız?

3 yıl gibi bir hazırlık aşaması gerektirdi. İngiltere'de eğitim aldım. Stratford'daki kelebek çiftliğinde kaldım, çalıştım. Pupa bakımından kelebek beslenmesine her şeyi öğrenip burada uyguladım.

Daha önce kelebeklere sempatisi olan bir insan mıydınız?

Tüm kadınlar gibi ben de severdim. Ama sürpriz yaşantıları hakkında bu kadar bilgim yoktu. Aslında kelebeğinki bir hayatta kalma hikâyesi. Çünkü doğada bir sürü düşmanları var.

Türkiye'de kaç tür kelebek var?

Yaklaşık 420 tür kelebek var. Avrupa'dan daha zenginiz ama hem halk hem de bu işle ilgilenen kişilerden beklediğim ilgiyi pek göremiyorum. İngiltere'de çok az kelebek türü olmasına rağmen herkes bahçesine kelebeklerin geleceği bitkileri eker. Mesela, hibiscus ekerseniz yerli kelebeklerimiz bahçenize gelir. Hatta okul bahçelerini de bu şekilde çiçeklendirmeliyiz.

Kelebekler nasıl bir iklim seviyorlar?

Biz burada tropikal iklimi sağlamak durumundayız. 26 derece sıcaklık, yüzde 80 nem koşulları var. Aynen onların doğal hayatlarında yaşadıkları koşullar oluşturulduğu için mutlular.

Kelebek ithalatı nasıl gerçekleşiyor?

15 günde bir pupalar uçakla geliyor. Doğal hayattakilerine benzer şekilde asıyoruz pupaları. Uygun iklimlendirmenin yapıldığı dolapta bekletiyoruz. Spreylerle buhar oluşturuyoruz ve doğumlarını günlük gerçekleştiriyoruz.

Rutininizde neler yapılıyor çiftlikte?

Sabah yeni doğan kelebekleri alıyoruz. Kelebek bahçemize bırakıyoruz, spreylemeleri yapılıyor. Kelebek bahçesi içerisinde sürekli temizlik, sulama, bitkilerin bakımı gibi rutinlerimiz var.

Ceyda YAVAŞ/ Yağmur TURSUN
10-E

Küçükçekmece Gölü

Küçükçekmece Gölü, Marmara Bölgesi'nde, İstanbul'da Küçükçekmece ile Avcılar ve Esenyurt ilçeleri arasında yer alır. Denizden, kıyı boyunca taşınan kum ve çakılların meydana getirdiği sığ bir kıyı oku ile ayrılır. Göl adını, köprü olmadığı zamanlarda karşıya geçmek için elle çekilerek kullanılan ve çekmece adı verilen küçük sallardan alır.

Türkiye, deniz ve iç suları ile zengin bir doğal mirasa sahiptir ve bu sular, sahip oldukları potansiyel kaynaklar dikkate alındığında ülkemiz için büyük önem taşır. Ülkemizde her biri 5 km^2'nin üzerinde yüzey alanına sahip toplam 48 doğal göl mevcut olup bu göller toplam 8,900 km^2 'lik bir alanı kaplamaktadır. Tatlı su kaynaklarının çok kısıtlı olduğu dünyamızda Türkiye, yakın zamana kadar tatlı su kaynaklarının zenginliği ile ayrıcalıklı bir durumda idi. Ancak, dünyanın pek çok doğal göllerinde farklı boyutlarda gözlenen bozulma ve dengesiz yağış rejimi, ülkemiz su havzalarında da gözlenmeye başlandı.

Göl havzalarındaki kirlenmenin başlıca nedeni, kentleşme ve endüstriyel gelişmedir. Buna ek olarak yanlış tarımsal sulama ve su ürünleri politikaları, ormanlık alanların yok oluşu, erozyon göl ekosistemlerini olumsuz yönde etkilemekte ve bozulmayı hızlandırmaktadır. Kullanılamayan su kaynakları da beraberinde ekonomik türleri, doğal özellikleri ve insanca yaşama alanlarını yok etmektedir. Böyle su kaynaklarının tekrar eski kullanımına uygun hale getirmek için yapılan harcamalar oldukça yüksek olmaktadır.

Gölün kirliliğini azaltmaya yönelik yapılan çalışmalar

Küçükçekmece Gölü'ndeki kirlilik için belediyeler ve birçok kuruluş seferber olmuş, gerekli çalışmalar yapılmaya başlanmıştır. 16 Kasım 2015 tarihinde Habertürk gazetesinde bu konuyla ilgili sevindirici bir haber yayımlandı:

İBB ve Küçükçekmece Belediyesi tarafından başlatılan temizlik çalışmalarının sonucunda göle atık su girişi tamamen engellenmiş. Gölün kuzeyinden ve Sazlıdere Havzası'ndan gelen atık suları toplayarak Eşkinoz Deresi kolektörleri ve Ambarlı Tüneli vasıtasıyla Ambarlı Atık Su Arıtma Tesisi'ne ulaştıracak 4 bin 720 metre uzunluğundaki Firuzköy Atık Su Tüneli tamamlanmış ve hizmete girmiş.

Bir zamanlar, yaydığı kötü koku yüzünden yanından bile geçilmeyen Küçükçekmece Gölü, artık tertemiz. Gölün çevresi de kentin en önemli sayfiye mekânlarından birine dönmüş durumda. Hatta Küçükçekmece Belediyesi, göle su sporları merkezi de kurmayı planlıyor. Küçükçekmece Gölü'ndeki sevindirici gelişmenin darısı, diğer dere ve göllerin başına...

Biz de gölün korunması ve desteklenmesi adına son verileri elde etmek üzere Marmara Üniversitesi Doğa Bitkileri ve Su Ürünleri Araştırma ve Uygulama Merkezi'nde 31.03.2017 tarihinde su analiz testleri yaptık. Verileri alınan bölgeye ve numune kabına uygun olarak düzenledik.

Göllerin kurumasının ve kirlenmesinin ekolojiye daha birçok olumsuz etkisi vardır:

- Küresel yağış sistemi zarar görür.
- Yaban hayatı olumsuz etkilenir.
- Sulu tarımı olumsuz etkiler.
- Kuraklık meydana gelir.
- Bitki çeşitliliğinde azalma olur.
- Tarımla uğraşan köylüleri olumsuz etkiler.
- Göçlere neden olur (işsizlik).
- Balıkçılığı olumsuz etkiler.
- Kuş popülasyonunu olumsuz etkiler.

Bakılan Parametre	Analiz Sonucu	Birim	Metod
Toplam Koliform	2600	cfu/100 ml	Membran Filtrasyon ISO 9308-I Std. Göre
Escherichia coli	225	cfu/100 ml	Membran Filtrasyon ISO 9308-I Std. Göre

BAKILAN PARAMETRE	Analiz Sonucu	Birim	Metod
pH	8,63	mg/lt	Elektrometrik
Alüminyum (Al)	0,01	mg/lt	Spektrofotometerik
Nitrat	4,4	mg/lt	Spektrofotometerik
Çinko (Zn)	0,08	mg/lt	Spektrofotometerik
Sülfür (S)	0,031	mg/lt	Spektrofotometerik
Sülfat $(SO)_4$	680	mg/lt	Spektrofotometerik
Fosfot (P)	0,51	mg/lt	Spektrofotometerik
FİZİKSEL PAREMETRELER			
İletkenlik	19310	ΩS/cm	Elektro Kondüktivite
TDS	11586	mg/lt	Elektro Kondüktivite

Nobel Fizik Ödülü Almış Bilim İnsanları

Duncan Haldane

4 Ekim 2016'da İsveç Kraliyet Bilimler Akademisi tarafından Duncan Haldane ile birlikte John M. Kosterlitz ve David J. Thouless'e, topolojik evre değişimlerin ve maddenin topolojik evrelerinin kuramsal keşfine yaptıkları katkılar nedeniyle 2016 Nobel Fizik Ödülü verilmesine karar verildi.

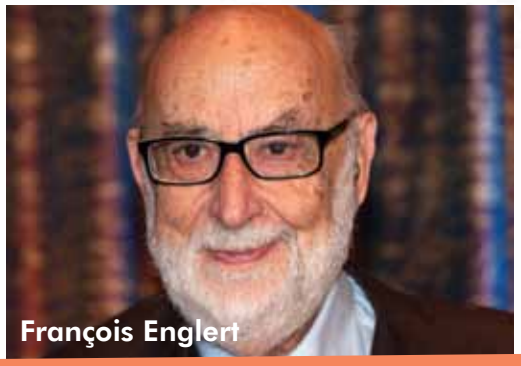

François Englert

8 Ekim 2013'te Atom altı parçacıkların kütlesinin kaynağının anlaşılmasındaki mekanizmaya olan katkılarından ötürü Fizik Nobel Ödülü

1- 1978'de "The Casual Universe" adlı makaleye International Gravity Contest'te birincilik ödülü **2-** 1982'de Temel etkileşimlerdeki anlık simetri kırılmalarının kuramsal olarak anlaşılmasına katkılarından ötürü Francqui Ödülü

3- 1997'de Yüksek Enerji ve Parçacık Fiziği Ödülü **4-** 2004'te Wolf Fizik ödülü

5- 2010'da Kuramsal Parçacık Fiziği J. J. Sakurai ödülü

John Michael Kosterlitz

4 Ekim 2016'da İsveç Kraliyet Bilimler Akademisi tarafından David J Thouless ile birlikte Duncan Haldane ve John M. Kosterlitz'e, topolojik evre değişimlerin ve maddenin topolojik evrelerinin kuramsal keşfine yaptıkları katkılar nedeniyle 2016 Nobel Fizik Ödülü verilmesine karar verildi.

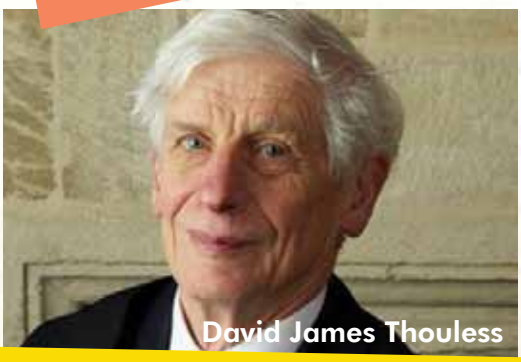

David James Thouless

4 Ekim 2016'da İsveç Kraliyet Bilimler Akademisi tarafından David J Thouless ile birlikte Duncan Haldane ve John M. Kosterlitz'e, topolojik evre değişimlerin ve maddenin topolojik evrelerinin kuramsal keşfine yaptıkları katkılar nedeniyle 2016 Nobel Fizik Ödülü verilmesine karar verildi.

KAŞIK SAPLARINDAN KUŞ, SAKSILARDAN HEYKEL

Saksılardan insan figürü, lastiklerden horoz, kartal ve tavus kuşu gibi hayvan figürlerinin de yapıldığı beş personelin çalıştığı birimde, peçete, plastik çatal ve kaşık sapları, kullanılmayan ağaç dalları ile taşlara da yeniden şekil veriliyor. Oluşturulan figürler, rekreasyon alanında sergileniyor.

Türkiye'nin 12'nci "sakin şehri" olan Eğirdir'de belediye bünyesinde kurulan geri dönüşüm biriminde toplanan atıklar, usta ellerde sanat eserlerine dönüşüyor.

Bugünlerde derslerde de önemle üzerinde durduğumuz bir konu var: Geri dönüşüm.

Ocak ayında "sakin şehir" unvanını kazanan Isparta'nın Eğirdir ilçesi, daha çevreci bir kent için gerçekleştirdiği çalışmaları sürdürüyor. Bu kapsamda "Her atık çöp değildir." sloganıyla 3 yıl önce belediyenin rekreasyon alanı Rüya Park'ta geri dönüşüm biriminin kurulduğu ilçede, neredeyse atık olan her şey yeniden tasarlanarak günlük yaşamda kullanılır hale getiriliyor

Bizlerde hayatımızda dönüştürülebilir malzemeler olduğunu ve bunların çöp değil tekrar kullanılan atıklar olduğunu unutmayalım.

Naz Elif TATAR
HAZ-B

Bir Matematikçinin Beyindeki Sanat

Matematikçiler için bir çalışmada denklem olmazsa o çalışma eksik sayılır. Zaten denklem olmadan matematik yapmanın da pek bir önemi olmayacağı açıktır.

Bir sanatçı tabloya, bir müzisyen notalara ve bir matematikçi de denklemlere ya da matematiksel bulgulara baktığı an nörolojik olarak aynı değişimler gözlemlenir.

Yapılan çalışmalara göre matematikçiler kendilerine çekici gelen bir denklem gördüğü zaman beyinlerinin özel bir kısmı çalışmaya başlıyor. University College of London'da liderliğini Semir Zeki adlı bir araştırmacının yaptığı bir çalışma bunu destekler nitelikte.

Semir Zeki, araştırma ekibindeki 16 matematikçiye içinde 60 denklem içeren bir form verip bunları "çirkinden güzele" dizmesini istemiş. (Bu noktada bir formülün güzelliği felsefi bir tartışma yaratacaktır.

Birkaç hafta sonrada aynı ekip değerlendirmelerini manyetik rezonans sistemi adı verilen bir makinanın içinde yapmış. Bunun sonucunda beğenilen bir denklem ile karşılaşıldığında beynin A1 bölgesi olarak nitelendirilen (medial orbitofrontal korteksin) bölgesinde bir hareketlenme olduğunu gözlemlenmiş.

Proceedings of the National Academy of Sciences'da yeni yayımlanan bir araştırmada beynin matematiksel düşünme için kullanılan özel bir bölümü tanımlanıyor ve basit matematik problemlerini çözebilen bütün insanların beynin bu alanlarını kullandıkları belirtiliyor.

Yapılan araştırma kapsamında, bilim insanları 15 adet üst düzey matematikçinin ve 15 adet başka alanlardan üst düzey akademisyenin beyinlerini fMRI taramalarıyla incelediler. Bu inceleme sırasında da akademisyenlere, doğru ya da yanlış şeklinde cevaplayacakları bir dizi soru yönelttiler. Bu soruların bazıları matematikselken bazıları da kelime temelliydi.

Bulgulara göre; kelime temelli problemler, tipik olarak dilin işlenmesiyle alakalı beyin yollarını tetikliyor.

Üst düzey matematik işlemleri gerektiren problemlerde ise matematikçilerin beyinlerinin paryetal, preforantal ve inferior temporal bölgelerinde aktivasyon gözlemleniyor.

Araştırmada, matematikçi olmayan akademisyenlerin beyinlerinde ise üst düzey matematik sorularında aynı bölgelerde aktivasyon gözlemlenmedi. Bu sonuç, matematikçi olmayan akademisyenlerin muhtemelen karmaşık matematik problemlerini anlayamadıkları için ortaya çıkmış olabilir.

Araştırmacıların belirttiğine göre de; bu akademisyenler ileri seviye matematik eğitimi almadıkları için, yalnızca basit ve genel matematik sorularında beyinlerinin bazı bölümlerinde aktivasyon gözlemlenmiş olabilir.

Zeynep BİLGİÇ
10-C

KAYNAKÇA

- www.birgun.net
- www.edaariturk.com
- www.matematiksel.org

Horus'un Gözünün Ardındaki Matematik

Çok aşina olduğumuz Mısır sembolünün aslında erken dönem matematik problemlerinden olduğunu biliyor muydunuz?

İyileştirici ve koruyucu etkisi olduğuna inanıldığı için mücevherlerde ve aksesuarlarda gördüğümüz bu sembol, düşündüğümüzden çok daha derin anlamlar taşıyor.

Horus'un gözü, Antik Mısır'da Horus'un "Ay gözü" de denilen sol gözüne verilen addır.

Bazı kaynaklara göre; Mısır'ı yönetmek konusunda hırsları olan Seth, kardeşi Osiris'i hain planı ile parçalara ayırarak öldürmüş, karısı İsis tarafından bulunan parçalar tamamlanarak Osiris tekrar hayata döndürülmüş ve eksik olan gözü de Horus bağışlamıştır. Fakat tamamlanma kısmı Thoth'un desteği ile olsa da göz eskisi gibi çalışmayacağı için bu eksikliği tanrısal özellikleri gereği büyü gücü ile tamamlar.

Başka kaynaklarda; kötülüğü temsil eden Seth ve Horus'un savaşı esnasında gözün parçalandığı ve Toth'un parmaklarıyla parçaları birleştirdiği ve büyü ile gözü eski haline getirdiği anlatılır.

Bu olay Horus'un kesirleriyle mi ilişkilendirileceği sorusunu ortaya çıkarmıştır.

Gay Robins ve Charles Shute The Rhind Mathematical Papyrus adlı kitabında şöyle bahsetmiş: "Mısır'da yaygın olarak un veya tahıl miktarını ölçmek için kullanılmış ve adına hekat (yaklaşık 4.8 litre) denilmiştir. Daha küçük miktarlar için 1/2, 1/4, 1/8, 1/16, 1/32, 1/64…şeklinde sürekli bir bütünün 2'ye bölünmesi şeklinde giden bu kesir dizisi wadjet gözü olarak da bilinen şahin başlı Horus'un gözünün bir parçası olarak tanımlanır."

Rhind Papyrus' unda açıkça ifade edilen bu durum Horus'un gözünde altaki resimde görüldüğü gibi, "glif" diye isimlendirilen parçalardan oluşur. Bu 6 parçada sırasıyla ½lik kısım duyma, ¼ lük kısım görme, 1/8lik kısım düşünme, 1/16 kısım koklama ve 1/32lik kısım tatmayı, 1/64 lük kısım ise gözyaşını(merhamet) temsil eder. Ve toplamları 63/64'tür. Anlaşıldığı üzere beş duyu ve düşünce sistemi rasyonel şekilde Horus'un gözünde anlam bulmuştur.

Eğer Horus-Seth-Thoth hikâye-sinin matematiksel bir çağrışımı varsa o da 1 ile 1/64 arasında olup toplamlarının 1 yani tam olmayışıdır. Bir bütün, sürekli olarak ikiye bölünmeye devam edilirse toplam değerde, sonsuzluk hariç, hiçbir zaman bire, birliğe ulaşılamaz.

Bu bilgilerle bir kez daha matematiğin erken dönemlerde de insanoğluna eşlik ettiğini ve birçok problemi çözdüğünü görüyoruz.

İsmail Ege BÜYÜKDOĞAN
10-E

Çeviri ve düzenleme:
Nurgül KENDİRLİOĞLU

KAYNAKÇA

- www.en.wikipedia.org
- www.io9.gizmodo.com
- www.recoveredscience.com
- www.aloha.net

Matematiksel Boş İnançlar

İnsanların yüzyıllar boyunca bazı inanışları vardı ve bu inanışlar hâlâ devam ediyor. Sayıları tanrı olarak gören toplumlar, matematiği bilmeyen kadınlarla evlenilmeyen kabileler, saymayı bilmeyen insanları evlerine misafir etmeyen mahalleler var bu dünyada. Hazırsanız matematikle ilgili batıl inançlara şöyle bir göz atalım:

Sayılar icat mı edildi yoksa keşfedildi mi gibi sorular matematikçileri ikiye bölmekte bu düşünceden dolayı günümüz şartlarında da çalışmalar ve araştırmalar devam etmektedir. Fakat sayıların doğada var olduğunu ve matematikçilerin de onları keşfettiği düşüncesi daha ağır basmaktadır. Birçok kabile sayılar için 1,2,3,4 gibi matematiksel terimler kullanmasa da sayı sistemi işine yarayacak bir düzen oluşturmuşlardır. Amazonda yaşayan son yıllarda popüler olan eski bir kabile, sayıları suyun içinden çıkardıkları kamışlarla birebir eşleme yöntemi ile hayata geçirmişlerdir. Yani her eşya için bir kamış, her hayvan için bir kamış çubuğu gibi.

Sayılar ilk çıktığı zaman tek olan nesneler için 1, iki tane olan nesneler için 2 ve daha çok olan için çok demişler. Anlayacağımız 2'den sonrası biraz karışık. Yazımızın amacı sayıların inanışları nasıl etkilediği.

Aklınıza ilk gelen sayı 13'tür. Hristiyanlar tarafından nefretle karşılanan ve hayatlarından çıkardıkları bir sayı. Bunun nedeni hakkında birçok fikir vardır, yaygın olan Hz. İsa'nın ayın 13. gününde çarmıha gerilmiş olduğunun düşünülmesidir. Ayın 13. günü bir de cuma gününe rastlarsa leke olarak benimsenir ve o gün birçok insan evinden çıkmaz. Meşhur "13. Cuma" korku filmi de bu konuyu iyice popülerleştirmiştir.

9 rakamı, Taylandlılar tarafından uğurlu sayı olarak kabul edilir. Bunun sebebi 9 sayısının telaffuz şekli ile gelişmek kelimesinin aynı olmasıdır ancak Japonlar ise 9 sayısını lanet kelimesi ile eşdeğer görmektedir. Bu nedenle Japonya'da 9 numaralı evler genellikle olmaz. 3 rakamı, Ruslar tarafından uğurlu bir sayı kabul edilir. Onlar bir insanla selamlaşırken üç kere öpüşür, çiçek verirken üç çiçek verir. 3'ün uğurlu olmasının sebebi; kutsal ruh, baba, oğul üçlemesinden dolayıdır. Müslüman ülkelerde ise 5 sayısı kutsal sayılardan biridir. Günde beş vakit namaz kılınması, İslam'ın şartının beş olması bu düşüncede etkilidir.

4 sayısı ise Asya ülkelerinde batıdaki 13 sayısı ile aynı değerdedir. 4 sayısı ölüm kelimesi ile aynı şekilde söylendiğinden dolayı uğursuzluk belirtir. 4 sayısı geçen telefon numaraları alınmaz, plaka kodlarında 4 harfe genellikle yer verilmez.

İtalyanlar ise 17 sayısından korkmaktadırlar. 17 sayısının Roma rakamlarıyla yazılışı XVII şeklindedir. Neden böyle bir şey yaptıklarını çözemesek de bu rakamlarla biraz oynayıp "VIXI" anagramını elde etmişlerdir. VIXI, Latinceden İtalyancaya çevrildiğinde "Öldüm, yaşamım bitti." anlamına gelir. Diğer kültürlerdeki gibi uğursuz sayıdan kaçmak için birçok yerde 17 sayısını es geçerler. (Asansör, otel, kat .) Ayrıca İtalyan havacılık şirketi Alitalia Havayolu'nun Boeing uçaklarında 17 numaralı koltuk yoktur. Ayrıca Renault'un R17 modelini İtalya'da R177 olarak satışa sunmuştur. Afganlarda ise 39 sayısı uğursuz olarak kabul edilir. Nedeni ise 39 sayısı okunurken Afganca "insan satıcısı" anlamına gelir. Burada yaşayan halk bu sayıyı hayatlarından çıkarmıştır. Bu sayılar belli olaylar sonunda bu şekilde değerlendirilmiştir. Gerçekte yaşananların sebebini sayılara ve rakamlara yüklemek bilimsel olarak bir şey ifade etmez.

Eren KARAOĞLU
10-E

KAYNAKÇA

- www.matematiksel.org

Filmlere Felsefi Bakış

Harry Potter Filmlerini Felsefe Gözlüğü Takarak İnceleme

Hayatımız boyunca birçok film izliyoruz. İzlediğimiz filmlerin aslında insanlara ait olan bazı kavramları yansıttıklarını ya da onları eleştirel bir tarzda bize sunduklarını fark etmeden izliyoruz. Sadece zaman geçirmek, eğlenmek amacıyla izliyoruz. Aslında filmler hep bir şeyler anlatır: toplumsal yapıyı, aile kavramını, iyi ve kötü kavramlarını, değerleri, farklılıkları, olması istenen ya da tam tersi olması istenmeyenleri...

Harry Potter filmleri iyi, kötü, erdem, vicdan, ön yargı gibi kavramlara dikkat çeker.

Harry, top tutucu olarak seçilir ve ilk maçına çıkar. Ancak karşı takım yanlış hareketler yaparak Grifindor'un yenilmesini ister. Harry, 150 puanlık topu yakalayarak kazanır. Harry, o topu yakalayabilmek için süpürgenin üstünde ayakta durmuştur ve riske girmiştir. Riske girmek başarıyı getiriyor. Bu, felsefedeki "tutumlarımız değiştirilebilir" kavramına güzel bir örnektir.

Filmde Hermonie karakterinin hiç arkadaşı yoktur. Diğer öğrenciler tarafından farklı göründüğü için dışlanır. O, aslında fazlasıyla zeki bir karakterdir. Burada bir ön yargı görebiliriz.

Ön yargıya diğer bir örnek ise Snape karakteridir. Kötü biri gibi görünse de filmin diğer bölümlerinde aslında öyle olmadığı anlaşılıyor.

Başka bir bölümde ise insanlara baktığında görmek istediklerini gösteren aynada Harry kaybettiği ailesini görür ve bu yansımanın esiri olur. Ve günlerce aynanın karşısında duran Harry'nin bu durumu gerçeklik ve doğruluk kavramlarını ortaya çıkarır.

Göksu ŞEKER

11-D

FİLMDEKİ FELSEFİ AKIMLAR VE KAVRAMLAR

ETİK FELSEFESİ

İyi-kötü-erdem-vicdan

DİN FELSEFESİ

Kötülük sorunu

GENEL AHLAK

Tutum
ve
Ön yargı

RASYONALİZM

Gerçeklik ve doğruluk

OKYANUSLARIN OLUŞUMU

Bugün dünyamızda var olan okyanuslar, uzun zaman içerisinde çeşitli aşamalardan geçerek oluştu. Bilim insanları bu aşamaları şu şekilde özetlemektedir:

Hidrojen ve Oksijenin Oluşumu

Hidrojen, Büyük Patlama'nın hemen ardından ortaya çıkmıştır. Patlama esnasında ortaya çıkan enerjinin, parçacıklar halinde yoğunlaşmasıyla elektron ve protonlar oluştu. Bunlar bir araya gelerek hidrojeni meydana getirdi.

Oksijen ise milyonlarca yıl sonra oluştu. Hidrojen bulutları bir araya gelip yoğunlaşarak helyuma dönüştü. Bu sayede yıldızlar meydana geldi. Yıldızlar da içlerindeki hidrojeni tüketene kadar uzun yıllar yandılar. Hidrojen tükendikten sonra yıldızlar çökmeye başladılar ve helyumları birleşti. Uzun yıllar sonucu yıldızlar, birçok ağır elementi oluşturdu. Güçleri bu ağır elementlere yetmeyen yıldızlar, patlayarak söndü. Bu patlamalar sonucu ortaya çıkan bulutlar; karbon, neon, sülfür, sodyum, argon, klor ve oksijen atomlarını oluşturdu.

5 milyar yıl önce, hidrojen ve oksijen atomları, gezegenimsi bulutlar (Nebula) olarak da bilinen yıldız kalıntılarında uçuşuyordu. Yaşanan süreçte bu bulutlardan birinin ateş almasıyla güneş oluştu.

Toza Tutunmak

Güneş, uzayın derinliklerinde dolaşırken hidrojen ve oksijen tesadüfen Güneş'e tutundu ve böylelikle su ortaya çıktı. Yüz binlerce yıl bu atomlar Güneş'e tutunarak Güneş'in etrafını büyük buz kütleleriyle sardı. Bu esnada birçok toz taneciği de güneşin etrafında dolaşıyordu. Bunlar zaman içerisinde birleşerek taş, kaya göktaşı gibi unsurları oluşturdu. İlk birkaç milyon yıl, kayalardan ve buzlardan oluşan dev bir disk Güneş'in etrafında dönüyordu. Bütün bunların birleşerek Dünya'yı ve diğer gezegenleri oluşturması 20 milyon yıl aldı. Dünya ilk oluştuğunda yanardağlarla kaplı, magmanın aktığı, sürekli kayaların çarptığı bir gezegendi.

Binlerce Yıl Yağan Yağmur

Büyük bir kaya Dünya'ya çarparak Dünya'dan bir parça kopardı. Bu parça Ay'ı oluşturdu.

Dünya yüzeyinin çoğu kaya ve buzlarla kaplıydı fakat atmosfer oluşmadığından dolayı buzlar kaynayıp uzaya uçuyordu. Bu sırada gezegenin içinden sular yüzeye doğru akıyor, ağır elementler ise gezegenin merkezine doğru akıyordu. Bu elementler sayesinde Dünya'nın dış kabuğu, manto ve çekirdek oluştu. Manto soğudukça su ve diğer uçucu maddeler yüzeye doğru çıkıyor, ısınan su buharı ise yanardağ ağızlarından dışarı çıkıyordu. Bu işlemler 500 milyon yıl boyunca devam etti ve dışarı çıkan su buharı soğuyup yoğunlaştı, Bu sayede yağmur yağmaya başladı. Uzun zaman boyunca yağan yağmurlar sayesinde Dünya'nın üzerinde bir miktar su birikti fakat gezegen hala sıcak olduğundan okyanusları oluşturacak kadar su birikmemişti.

Kuyruklu Yıldız Bombardımanı

Uzaydaki göktaşları üzerlerinde de su bulunduruyordu. Birçok göktaşının Dünya'ya düşmesi üzerine Dünya'da birçok su birikti ve okyanuslar oluştu.

Sonuç olarak bugün yeryüzünün % 71'ini kaplayan okyanuslar ve denizler çok uzun ve zor bir sürecin ardından oluştu. Madde döngülerinde, iklim olaylarında ve doğal seleksiyonda okyanusların rolü çok büyüktür. Ayrıca insanlar için; balıkçılık ve su ürünleri üretimi, ulaşımı sağlama, elektrik üretimi, içme ve kullanma suyu sağlama, tuz elde etmek, turizm faaliyetlerini sürdürme gibi birçok alanda okyanus ve denizlerden yararlanır. Yani günümüzde pek çok ekonomik faaliyette doğal kaynak olarak karşımıza çıkan bu büyük su kütleleri oluşumu ve içindeki bilinen ve bilinmeyen canlılarıyla olağanüstü gizemini sürdürüyor.

Deniz SÜER
10-A

KAYNAKÇA

- www.bbc.com

SÖMÜRGECİLİK VE KÜRESELLEŞME

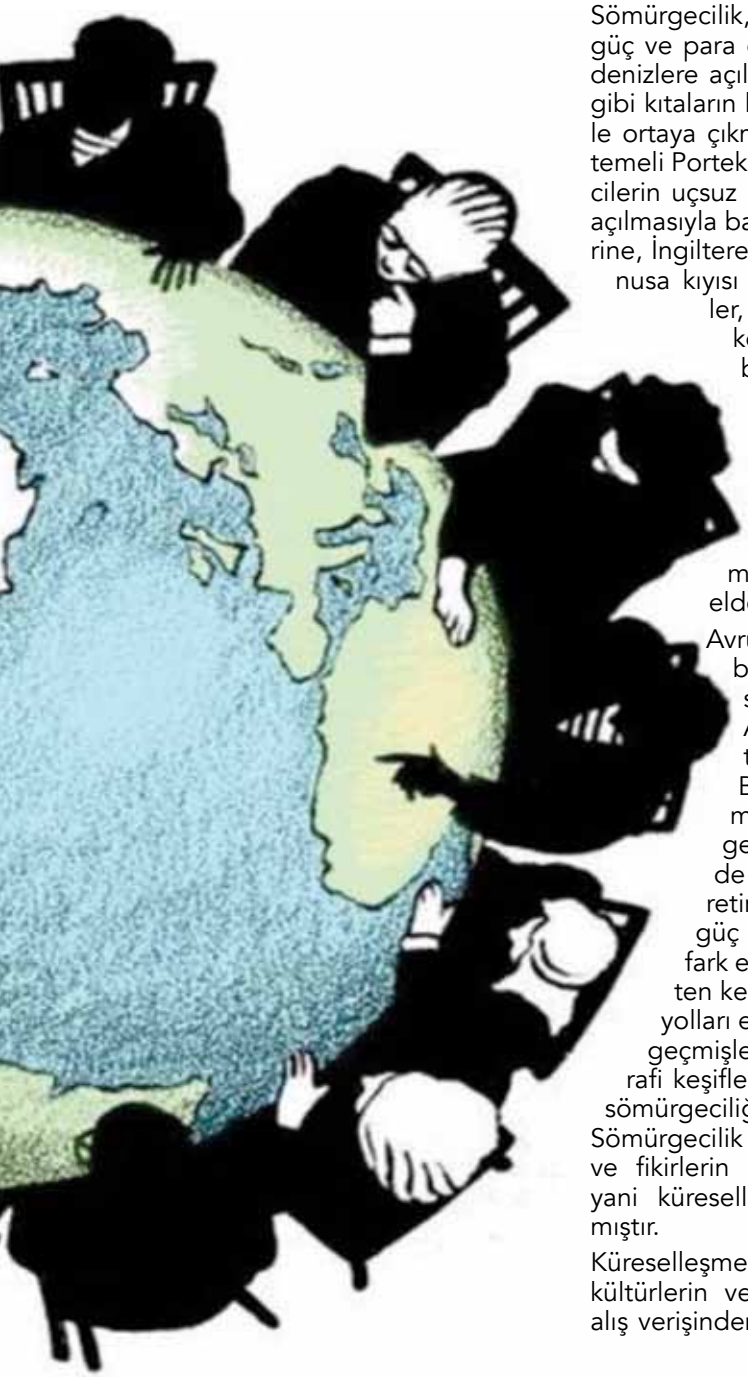

Sömürgecilik, Avrupalı devletlerin güç ve para elde etmek amacıyla denizlere açılıp Afrika ve Amerika gibi kıtaların bir bölümünü işgaliyle ortaya çıkmıştır. Sömürgeciliğin temeli Portekizli ve İspanyol denizcilerin uçsuz bucaksız okyanuslara açılmasıyla başlamıştır. Bunun üzerine, İngiltere ve Fransa gibi okyanusa kıyısı bulunan büyük güçler, Amerika ve Afrika'da koloniler kurmuş ve buralardaki halkları köleleştirmişlerdir. Bu şekilde muazzam bir insan gücünü hiç pahasına kullanmışlardır. Bölgelerden birçok maden ve tarım ürünü elde etmişlerdir.

Avrupalı devletlerin buna ihtiyaç duymasındaki temel sebep Akdeniz ve Karadeniz ticaretinin, İpek ve Baharat yollarının Osmanlı Devleti'nin eline geçmesi ve o bölgelerde yapılan her türlü ticaretin Osmanlı Devleti'ne güç ve para sağladığını fark etmeleridir. Bu sebepten kendilerine farklı ticaret yolları elde etme arayışlarına geçmişlerdir. Bu durum coğrafi keşiflerin, coğrafi keşiflerse sömürgeciliğin önünü açmıştır. Sömürgecilik ise farklı kültürlerin ve fikirlerin karışmasını sağlamış yani küreselleşmenin önünü açmıştır.

Küreselleşme, ürünlerin, fikirlerin, kültürlerin ve dünya görüşlerinin alış verişinden doğan bir uluslararası bütünleşme sürecidir. Sömürgecilikten dolayı sömürülen bölgeler küreselleşmiş, oraya yerleşen medeniyetler birikimlerini de beraberinde getirmişlerdir. Günümüzde Amerika'da İngilizce, Güney Amerika ve Meksika'da İspanyolca ve Portekizce konuşulmasının nedeni de budur. Yani sömürgecilik kapılarını küreselleşmeye açmıştır.

Sömürgecilik, büyük balığın küçük balığı yemesidir ve insan haklarına aykırıdır. Sömürgecilik farklılıkları reddetme, güçsüzü ezmedir. Para uğruna duygularını satmaktır. Sömürgecilik insani değildir. Sömürgeciliğe bakış açımızı bu olgu etrafında şekillendirmemiz gerekir ve vicdanını parasının önüne koyan her insan için sömürgecilik kabul edilemez.

Emir AY
10-B

KAYNAKÇA

- Tekelioğlu M. (1993), "İktisadi Düşünceler Tarihi," Çukurova Üniversitesi Basımevi, Adana
- (2012), "İnsan Hakları ve Batının Sömürgecilik Bahanesi"

BATIDAN DOĞUYA TÜRKÇE

Karamanoğlu Mehmet Bey verdi fermanı
Türkçeden gayrı dil kullanılmayacaktı.
Seksen asırdır tüm cihanı dolaştı.
Türkçe konuşur, Türkçe söyleriz.

Orhun Yazıtları'nda güneş ihtişamıyla doğdu.
Nice medeniyet beşiğinde pınar gibi doldu.
Balkan'da ararken onu Afrika'da da bulundu.
Türkçe konuşur, Türkçe söyleriz.

Anadolu'nun öz dili bin yılı aşkın
Sığmadan destanlara satırlardan taştın.
Karış karış ettin dünyayı her yere ulaştın.
Türkçe konuşur, Türkçe söyleriz.

Dağda bir çoban, tarlada çapan
Her bir yöresiyle farklı bir aksan
Kaldırıp başını garba da baksan
Türkçe konuşur, Türkçe söyleriz.

Bil kıymetini dilinin, başkasını arama.
Nice güzel şairler barındırır koynunda.
Kâh edebiyat kâh bilimle ışık tutup karanlığa
Milyonlarca nefes Türkçe konuşur, Türkçe söyleriz.

Alptuğ DENİZ
9-B

ÜTOPYAMIZI YAZIYORUZ

ÖĞRENCİLERİN HAYALİ DEVLET TASARIMLARI

Dünya bir kurul tarafından yönetiliyor. Her milleti bir kişi temsil ediyor, böylece herkes söz hakkına sahip oluyor. Toplumda sınıflar yer almıyor eşitlik ön plana çıkıyor.

11-C Alper ATICI

Birleşmiş Dünya ütopyamda sınırlar yok, savaş yok, farklı ırklar ayrımı yok. Herkes aynı dili konuşuyor. Tüm insanlar üniversite mezunu.

11-C Enes ŞENEL

Haftanın sadece 3 günü en fazla 7 saat çalışma. Bu 3 gün herkes devlet için üretir. Diğer günlerde sosyal faaliyetler; sanat ve bilimle uğraşılır. Okul çocuklar için günde 5 saat, haftada 4 gündür.

11-D Onur COŞKUN

Her birey ya da aile bir hayvan beslemelidir. Tüm bireyler sanatla ilgilenmeli, bir müzük aleti çalmalıdır. Yeşil alan çok fazla olmalıdır.

11-B Kerem AKTAŞ

Meslek seçimleri çocukluktan itibaren onları gözlemleyen rehberlerin yönlendirmeleriyle belirlenecek.

11-B Bilgehan KAYISI

Herkes yeteneğine göre eğitim alacak ve eşitlik ortamı sağlanacak. Bütün insanlar 1-2 saat sanatla veya yardıma muhtaçlarla ilgili yerlerde toplum hizmet çalışması yapacaklar.

11-D Fatmanur ALTUN

Ütopyamda devlet herkese eğitim, sağlık, barınma, yeme-içme, giyinme haklarını sağlar. Herkes bu haklardan ücretsiz olarak yararlanır. Herkesin bir mesleği ve işi vardır, günde 8 saatten fazla çalışılmaz.

11-A Melike GÜRTEKİN

İnsanlar birbirlerinin fikirlerine saygılıdır. Toplumda sınıf farkı olmaz, herkes eşit olur. Suç işleyen insanlara verilen cezalar da ağırdır.

11- A Betül AKÖZ

App Inventor İle Android Tabanlı Platformlara Kendi Uygulamalarımızı Geliştiriyoruz!

App Inventor uygulaması sayesinde ister programlama bilginiz olsun ister olmasın Android uygulamaları geliştirebilirsiniz. App Inventor, Massachusetts Institute of Technology (MIT) tarafından geliştirilen ve Android programlama konusunda hiç bilgisi olmayan kullanıcıların bile, sürükle ve bırak yöntemiyle kolayca Android uygulamaları geliştirmesini mümkün kılan bir programdır. Bu program online olarak sunuluyor.

App Inventor Nedir?

App Inventor blok tabanlı bir mobil uygulama programlama aracı. Çocuklar yap boz birleştirir gibi kod bloklarını birleştiriyor, oyunlar, uygulamalar yapabiliyor. Her gün daha da gelişen App Inventor ile son derece gelişmiş mobil uygulamalar yapabiliyorlar. App Inventor ile şimdilik sadece Android uygulamaları geliştiriliyor. Kullanıcılar, uygulamalarını Play Store'a koyarak gelir kazanma ve daha da önemlisi dünyaya açılma fırsatı kazanıyorlar. Telefonda uygulamalarını sürekli tanıtma ve kullanma şansı buluyorlar.

Öğrenciler, bu uygulamaları geliştirirken hem eğleniyor hem de programlama ve mühendisliğin en temel yeteneği olan algoritma geliştirmeyi öğreniyorlar.

Neden Android?

Çünkü Android açık kaynak kodlu bir işletim sistemidir. Yani üzerinde işlem yapılmasına izin veriyor. Biz de okulda Bilgisayar dersleri kapsamında App Inventor aracılığı ile Android platformlara uygulama geliştiriyor, gerek sanal emülatör yardımı gerekse de kendi android cihazlarımızla uygulamayı test ediyor, çalıştırıyor, kullanıyoruz.

Umut Ulaş AYDIN

10-A

SketchUp 3D Çizim Programı İle Engelsiz Ev Dizaynı

Bu yıl projemi hazırlarken Maker ve Yazılım Kulübünde edindiğim ve sonrasında kendi araştırmalarım kapsamında öğrenmiş olduğum SketchUp çizim programından yararlandım. Projemde, engelli insanların da normal insanlar gibi engelsiz yaşayacağı kendi hayal gücümün eseri olan bir ev tasarımı yapmak istedim. Bu ürünü oluşturmamdaki amaç herkesin eşit standartlarla aynı hayatı yaşaması ve bu yaşadığı hayatı hakkettiği gibi sürdürmesi gerektiğidir. Dolayısıyla asıl odaklandığım nokta, çalışmamın engelli insanlara kolaylık sağlayacak olmasıdır. Amacım bina, ev, köprü gibi şeylerin anlaşılması kolay programlar ile yapılacağını kanıtlamak ayrıca tasarım işini sadece uzmanların değil neredeyse her yaştaki insanların yapabileceğini göstermekti. Projemdeki diğer amacım ise, hayal gücünün sınırı olmadığını göstermekti. Günümüzde hayatımızın bir parçası haline gelmiş olan teknoloji günümüz çocukları ve gençleri arasında yaygın olarak kullanılmaktadır. Bu yaygın kullanımda teknolojinin faydalı alanlarını gösterebilmek ve onların kendi hayallerini bir ürün olarak ortaya çıkarabileceklerini vurgulamak adına Sketchup' ın birçok imkânını kullanarak sade, şık ve yararlı ürünler ortaya çıkarabileceğimizi düşünüyorum.

Kutlay YILDIZ

10-D

Kendi Oyunumuzu Kendi Kodlarımızla Yazdık, Makey Makey İletkenliği Aracılığıyla Oynadık

Bu cihaz küçük dikdörtgen şeklinde üzerinde krokodil kabloları olan teknolojik bir üründür. Bu kablolardan bir tanesini cihaz üzerine bağlandıktan sonra diğer ucu da bilgisayara bağlanır. Daha sonra başka bir krokodil kabloyu hangi iletken nesne üzerine bağlamak istiyorsak kablonun ucunu seçtiğimiz nesneye tutturuyoruz. Ben projemde oyun hamurlarını tercih ettim. Krokodil kablonun diğer ucunu ise Makey Makey cihazı üzerinde bulunan tuş deliklerden, klavyede kullanacağımız tuşu simgeleyen deliklerinden bir tanesine bağlıyoruz. Bu kablonun diğer ucunu elimize ya da iletken başka bir nesneye tutturuyoruz. Bu son aşamanın yapılmasındaki amaç cihazın düzgün bir şekilde çalışabilmesi için bir devre oluşturmaktır. Bu kuralları uygulayarak kodlar yardımıyla tasarladığım oyunun oyun hamurları ile oynanmasını sağlayarak başarılı bir şekilde tamamladım. Oyunu büyük küçük herkesin zevk alarak oynayacağını umuyorum.

Esin ARSLANCA

10-D

Teknolojik Gelişmeler

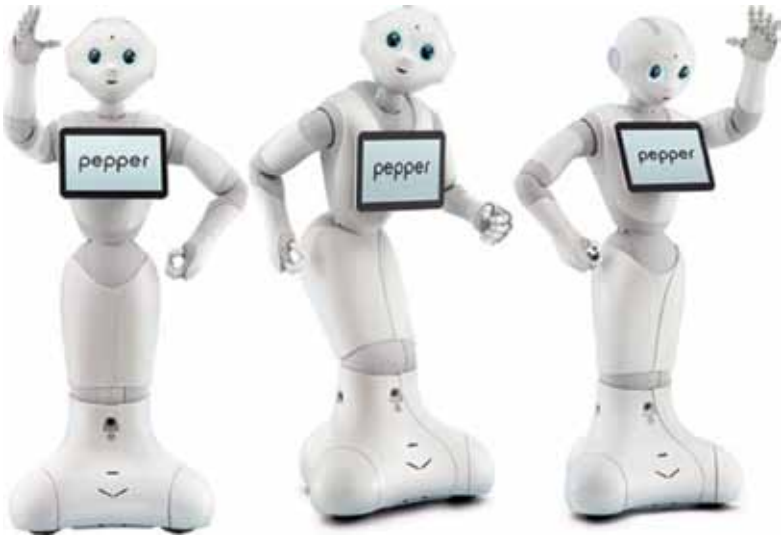

Teknoloji büyük bir hızla gelişiyor ve her gün yeni bir gelişmeyle karşılaşıyoruz. Bu içerik kapsamında belirteceğim trend teknolojiler Aquila IHA ve Pepper Robot'tur.

1-Aquila IHA

Facebook'un yaptığı güneş ile çalışan bir insansız hava uçağıdır. Dünyanın en ücra köşelerine internet bağlantısı taşıyabilmek için ürettiği bir uçaktır. Google'ın helyum balonlarıyla yapılması öngörülmüş çalışmanın bir adım ötesidir. Hiç inmeden 3 ay havada kalabilmektedir. Kanat açıklığı bir Boeing 737 ile aynıdır yani 34 metredir.

2-Pepper Robot

Japon üreticiler tarafından yapılmıştır. İnsanlarla iletişim kurabildiği için Humaoid olarak da sınıflandırılmıştır. Sizinle iletişim kurmakla kalmayıp yüzünüzün ifadesinden mutlu, mutsuz, kızgın olup olmadığınızı hatta şaşırdığınızı bile anlayabilmektedir. Japonya'da piyasaya çıkış fiyatı yaklaşık 6.000 TL olarak öngörülmektedir.

Altuğ Hasan ER

HAZ-B

Post-modern bir öykü örneği:

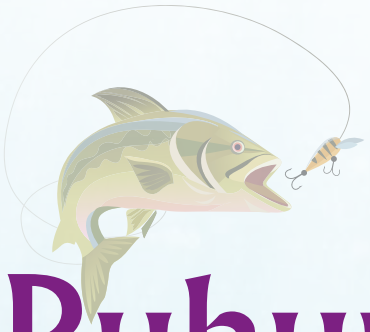

Parçalanmış Ruhun Son Dileği

Ben ölüyüm.

Kendimi, öyle olduğuma inandırdım ve sonunda, tamamen hayattan soyutladım.

Çok uzun süre önce, herkes gibi kalbi atan, gülümseyen (ve hatta kahkaha atan), gökyüzüne bakıp hayaller kuran biriydim. Herkesin mutlu bir sona sahip olduğuna, yaşamı boyunca yanında olacak birilerinin, bu mutlu sonu beklediğine ve yalnızlığın yok olacağına inanıyordum.

Ancak şimdi biliyorum ki, kaybetmeyeceğimiz tek şey yalnızlık. Akıl sağlığımızın, hatta rüyalarımızın, nefesimizin bile ertesi gün bizimle birlikte olacağını bilmiyor iken yalnızlık bizi asla terk etmeyecek. Biz, ölümde de ölümden sonra da yalnızız.

Nefesim, gülümsemem ve hayatın bir gün daha güzel olacağına dair tüm umutlarım, küçücük bir kurşun kalem lekesinin altında ezildiler. Bembeyaz sayfa gibi olan renkler ile bir sanat eserine dönüşecek ruhum, parçalara ayrıldı. Onları birleştirmeye çalıştım ancak tek bir rüzgâr ile uçup bir daha birleşmeyecek şekilde gittiler. Elimde kalan tek şey ise simsiyah bir kurşun kalem lekesi oldu.

Ayaklarımı sürüye sürüye yürüdüğüm sokak, bir zamanlar sürdüğüm hayatın en mükemmel anlarına şahit olduğum yerdi. Yağan sağanak yağmurun, sıcak sevinç gözyaşlarıma karıştığı yer. Aidiyet ve aşk dolu sevgi sözcüklerinin taş kaldırımlarda yankılandığı yer. Artık hiçbirinin anılarını ruhumda canlandıramıyorum. Artık kimi aradığımı, neden onun ardını bırakmadığımı bile hatırlayamıyorum. Boş zihnimin içinde tek bir isim yankılanıyor. Bir zamanlar hayatımın en güzel anlarını yaşadığım sokaklarda yürürken ümitsizce, hıçkırıklarımı dindirecek kişiyi arıyorum. Asla bulamayacağımı bildiğim halde...

Her gecenin örtüsü gökyüzüne indiğinde, ellerimi kavuşturup onu bulmam için ve onun iyiliği için dua ediyorum. Her şafak söktüğünde de kaybettiğim anıları bulmak için güneş batana dek onları arıyorum. Olmayan kalbimin acıdığını hissedebiliyorum. Olmayan vücudumun titrediğini, olmayan sesimin yardım için sürekli yakarmasını duyabiliyorum.

Her yeri titriyordu, soğuğun tüm tenine geçtiğini hissediyordu, lakin gözlerinin yandığını da. Gözlerini geri açtığında, tüm duygularından, tüm düşüncelerinden ve tüm maddeliğinden arınmış gibi hissediyordu. Yerde yatıyordu ancak karşısında yatan kişinin kendisi olduğunu görebiliyordu.

Tuhaf, diye düşündü. İnsanlar, yansımalarına bakmadıkları sürece kendilerini göremezler. Elini uzattı ve bedenine dokunmaya çalıştı. Belki de ölmeden önceki son anlarında, nasıl bir durumda olduğunu görmek için bedeninden çıkmıştı ve eğer ona dokunursa geri dönecekti.

Hiçbir şey olmadı. Soğuk tenine dokunduğunda soğuk dışında hiçbir şey hissetmedi. Korkmuyordu, korkamıyordu. Hatta içinde olduğu duruma dahi üzülemiyordu. Artık ölmüştü. Yine de büyük bir pişmanlık içinde öldüğü için burada kalmıştı işte.

Ah, doğru ya. Artık bir amacı olmayan bedensiz bir varlığa dönüşmüştü. Ayağa kalktı ve etrafına bakındı. Her zaman tanıdığını sandığı şeyler, artık gözüne o kadar yabancı ve o kadar uzak görünüyordu ki... Hayatı boyunca oturduğu evi tanıyamıyordu adeta. Artık bu evin içinde oturan biri değildi. Sadece bedeni, yerde büyük bir dağınıklık içinde yatıyordu ve asla geri dönemeyecekti. Eğer gözlerini kapatırsa belki bu görüntüden de kurtulacağını düşündü bir anlığına ve sıkı sıkı gözlerini kapadı. İçinden on saniye kadar saydıktan sonra, bir şeyin değişeceğini umarak gözlerini açtı. Hiçbir şey olmamıştı. Soğuk dışında hiçbir şey hissetmediği ara bir gerçeklikte sıkışıp kalmıştı.

Buradayken hissettiği aidiyet duygusundan, artık hiçbir eser yoktu. Eskiden sahip olduğu eve, son bir kere daha baktı ve açık camdan dışarı çıkarak dolunayın saf ışığına adımını attı.

Ay ışığı, evlerin süslemeleri ile karanlık yolu aydınlatıyordu. Adımını atıyor, çıkmayan ayak seslerini özlüyordu, şimdiden. Tek tek kapıları inceliyordu. Bazılarının önlerinde, süslenmiş ve değişik yüzler kazınmış balkabakları vardı. İnsanlar, bu şeylerin bir zamanlar, kendilerini korumak için yaptıkları "efsunlu kalkanlar" olduklarından bihaberdiler. Onlara göre, bir gün kullanılıp ertesi gün garajın rafına kaldırılacak bir süsten ibaretlerdi bu balkabakları.

Gülüşen çocukların, plastik, kumaş, pullu kanatlarına ve ellerinde tuttukları kese kâğıtlarına bakıyordu. Küçük, neşe dolu çocukların bu şirin kıyafetlerine hayran olmamak, elde değildi. Bu kutlamalara olan nefretine rağmen, çocukları görünce kendisinin bile mutlu olduğunu inkâr edemezdi. Ellerindeki kese kâğıtlarının ağzına kadar şeker dolu olmasını bekleyen çocuklar, bu nefreti hakketmiyordu tabi ki...

Kapıda topladıkları şekerlerin aslında sonunun geleceğine inanmazlardı, Sürekli ellerindekilerin artacağından gelen bir mutluluğu barındırırlardı ve tüm bu şeker toplamanın sonunda, evlerinde nasıl bir ziyafet çekeceklerini akıllarından çıkarmazlardı.

Mahallenin sonuna kadar yürüdüğünün farkında bile değildi. Hiçbir yorgunluk hissetmiyordu. Yorgunluk hissedecek bir bedeni yoktu ve böyle devam edeceğini tahmin ediyordu. Ölüler, yorgunluk hissetmezlerdi. Bu dünyadan kaybolacağı son ana kadar, yaptığı bu sorumsuz davranışın yükünü, vicdanında çekecekti, emindi. Soğuktu. Hiçbir şey yoktu ancak soğuktu. Elleri, bir zamanlar şekillerini hiç beğenmediği elleri ile yüzünü kapadı ve hıçkırmaya başladı. Eğer elinde olsaydı hüngür hüngür ağlardı da.

Ah akılsız başı! Eğer şimdi hâlâ yaşıyor olsaydı gider ve kendini, bu yaptığı şeyler nedeniyle azarlardı. Eline bir kere gelecek şansı, ahşap ve cilalı bir hançer ile çöpe atmıştı işte! Gözyaşları gelmiyordu, şu an içten içten ağlayabilmek için nelerini vermezdi.

Bir ıslık sesi duyduğunda başını kaldırdı. Islık sesindeki melodi, ona o kadar ilgi çekici, o kadar güzel geliyordu ki, tüm ağlama isteği yok oldu. Islık sesinin geldiği yere başını çevirdi.

Sokağın ortasında, ayaklarını sürüyerek yürüyen bir adam gördü. Ay ışığının altında parlayan, altın rengi saçları ve üzerinde gece mavisi paltosu ile yürüyen bir adam. Gözleri kısık, tüm dikkatini ıslık çalmaya vermiş bir adam. Onun da tıpkı kendisi gibi aynı durumda olup olmadığını merak etti. Belki, hâlâ içinde olduğu dünyanın görüntülerine aldanıyor olabilirdi. Adam, onu gördüğü an melodik ıslığını çalmayı bıraktığında bir yansımadan farklı olduğunu anladı. Adam, bir süre ona baktıktan sonra, hiçbir şey olmamış gibi yürümeye devam etti. Islığını çalmayı bırakmıştı. Elleri paltosunun cebinde, yanından yürüyerek geçti gitti. Onu görmemezliğe mi gelmişti yoksa tesadüfen durmuş ve onun da kendisi gibi olduğunu mu zannetmişti?

"Hâlâ eski dünyan ile şimdiki durumunu karşılaştırmaya çalışıyorsun, değil mi?" Ona seslendiğini anladığında yalnız olmadığı kanaatine vardı. Yalnız değildi!

"Artık eski yaşamını unut. Ondan tamamen vazgeçmediğin sürece, burada kalacaksın." Sesinde bir durgunluk, hatta bir üzüntü olduğu bile söylenebilirdi. Onun için perişanlık mı duyuyordu? Adama, onu tanımamasına rağmen keskin bir öfke duydu. "Benim için endişelenmene gerek yok."

"Kendimi bir işe yarar hissetmek istiyorum ve bunda kararlıyım da." Adamın gülmeye başlaması üzerine, sustu ve neden gülmeye başladığını merak etti. "İlk defa gördüğün birine böyle bir yardımda bulunmayı düşünüyor musun gerçekten?" Haksız değildi. Yaşarken bile görmediği birine yardım teklif etmesi, normal karşılanır değildi. Ancak yaşarken de hiç normal biri olmamıştı. "Evet." Verebileceği tek cevap buydu.

"Endişelenmiyorum zaten. Sadece uzun bir süredir burada sıkışıp kalmış bir ruh olarak sana nasihatte bulunuyorum, o kadar." Bu adam kendini ne zannediyordu ki ona tavsiyede bulunabileceğini düşünüyordu? Onunla yüz yüze gelmek için arkasını döndüğünde adamın hafif bir gülümseme ile ona bakan yüzü ile karşı karşıyaydı. "Öncelikle, tüm duygularının üzerine çullandığını sanacaksın. Sanki hepsi sana geri dönmeye çalışıyorlarmış gibi..." Kafasının içine doluşan sesleri işittiği an, kulaklarını kapamak istedi. Yapamadı. Sesler o kadar güçlüydü ki kafasının içinde çığlık atıyorlarmış gibi susturmanın mümkün olmadığı bir salona benziyordu. " Sonrasında, her şey o kadar boş gelecek ki var olup olmadığını bile anlayamayacaksın."

Her şey söndü. Tıpkı bir balonun patlaması ile tüm güzelliğinin kaybolması gibi, duyduğu çığlıklar kayboldu. Çığlıklar, içine dolan duygu sellerini de yanlarında götürmüşlerdi. Bomboş bir beyazlığın ortasında, havada mı durduğunu yoksa yere mi bastığını anlayamadan, dikiliyordu.

"İşte. Ruhun huzura eremediğinde, işte bunun gibi hissediyorsun. Sürekli." Adam duruşunu dikleştirdi ve ilk adımını attı. "Aklında kalan son dileği gerçekleştirmeden, bu boşluk hissinden kurtulamayacaksın."Gece mavisi paltosunun üzerine yansıyan yıldızlar, ona bir ulaşılmazlık katıyordu. Halbuki karşısında, ona acır bir yüz ifadesi ile onu seyrediyordu.

Hayatında istediği en büyük şeyi düşünmeye çalıştı. Hayatında, ona zevk veren hiçbir şey yoktu, ya da onun destekçisi olacak biri. Tamamen boş bir bedende zamanını yakan boş bir ruhtan başka bir şey değildi. Hiçbir amacı olmamıştı. Tüm yaşamını heba etmiş, tüm olasılıklarını eli ile geri itmişti.

"Son bir dileğim yok. Yaşamımda 'köşe taşı' olarak adlandırabileceğim hiçbir şey daha önce olmadı." Umursamaz bir tavırla, omuzlarını silkti. "Senin son dileğin oldu mu? Bu kadar uzun süreden beri volta attığını söylüyorsan..."

"Son bir dileğim var. Belki de kaybolup gitmememin tek nedeni, bu dileğime sıkıca tutunmuş olmam." Adama tüm konuşmaları süresince bakmasına rağmen, onu şimdi görüyordu. Ay ışığı, keskin yüz hatlarını yumuşatıyor, onu bembeyaz gösteriyordu. Boyu uzundu, boyuna yakışır bir cüssesi vardı. Gece mavisi paltonun içinde, incecik görünüyor ancak yüzünün dış hatları, çelimsiz olduğu fikrini çürütüyordu.

"İyi bir yaşamım oldu fakat ona iyi bir son gelmedi. Bu yaşamımı iyi kılan bir kişi var ve ondan özür dilediğimi, onu ne kadar sevdiğimi söyleyemedim. İstediğim tek şey bu, ona tüm bu anıları bana verdiği için teşekkür etmek ve onu, ölmüş olsam bile hâlâ sevdiğimi söylemek.Başka hiçbir şeye ihtiyacım yok." Ölü adamın gözlerinde, hâlâ yaşayan umut pırıltıları vardı. "Onu bulacağım, az kaldı. Onun yakınımda olduğunu kalbimde hissediyorum."

Adamın kararlı ses tonuna ve inancına hayran kalmıştı. İstediği şeyin ne olduğundan o kadar emindi ki, hali ne olursa olsun, onu gerçekleştiği konusunda kendisine güveniyordu. Ölen âşıkların bir gün mutlaka buluşacağına dair bir şeyler durmuştu. Eğer birbirlerine gerçekten âşıklarsa başlarına ne gelirse gelsin, birbirlerinden kopmayacakları söylenirdi.

"Sana yardım etmek istiyorum." Kelimeler bir anda ağzından çıktığı için reddetme şansının da elinden kaçtığını düşündü. "Bana mı yardım edeceksin?" Tabi dediğine, adamın kendisi de inanamamıştı gerçi. "Bana nasıl yardım etmeyi düşünüyorsun?"

İp, bir kere elinden kaçmıştı artık. "Onu aramana yardım edeceğim. Hatta bedeli ne olursa olsun, seni onunla bir araya getireceğim. Anlaştık mı?" Ellerinde kese kâğıtları ile koşan iki çocuk, çığlık atarak aralarından geçtiler. Çocuklar, üzerinde gece mavisi bir palto, yüzünde şoke olmuş ifadesi ile duran bir adamın, yeni yetme bir ölüye nasıl bir cümle kuracağını bilemeden baktığından haberdar değillerdi.

"Öyleyse seni vazgeçirmeye çalışmam mantıksız olur."

Kaldırımdan, araba yoluna çıktı. Kollarını havaya kaldırdı ve bir kütüğün üzerinde yürürmüş gibi, tek bir çizgi üzerinden karşıya yürümeye başladı. Arabalar geçip gidiyordu, adamın paltosu savrularak, aralarından geçiyordu.

Arabaların arasından geçen adam hakkında endişelenmesi gerekmediğini bildiği halde, tedirginlik duyup arkasından koştu. İnsani duygularının hâlâ kaybolmadığına seviniyordu. Bir süre sonra onlardan da olacaktı.

Ancak bu adamın, ne kadar olduğu bilinmez bir zamandan beri duygularını koruyor olması, şaşırtıcıydı. "Ne zamandan beri ölüsün?" Aradaki buzları eritmek için daha saçma bir soru, insanlık tarihinde sorulmamıştı. Ancak oldukları durumda, mantıksız olmaktan çıkıyordu. Sonuçta yaşam ile yok oluş arasındaki incecik çizgide kapanda kalmış iki zavallı ruhtular. "Öldüğümde yirmi dört yaşındaydım. Eğer bugün yaşasaydım... Otuz altı olacaktım? Bilmiyorum, zaman kavramım çok kötü. Otuz yedi de olabilirim, galiba öldüğüm gün aynı zamanda doğum günümdü." Sahiden, abisi olacak yaşta biriyle... bir hayaletle konuşuyordu. Kısa bir duraklama sonrasında, peri kostümü giymiş küçük kızın korkuyla ona döneceği endişesi olmadan bağırdı. "On iki yıl!" Kendi bedeni henüz soğumamış, yerde yatarken bile tüm duygularının silindiğini hissediyordu ancak bu adam, on iki yıldır yaşıyormuş gibi etrafta dolanıyordu. İster istemez, gerçeklerden ürperdi. On iki yıldır sonu gelmeyen bir aramanın bugün sonlanacağından bu kadar emindi. Belki de bunu sürekli hissediyordu? Bazı ruhların, sınırlı duygularla asılı kaldığını duymuştu.

Arabalar, onlara çarpmamak için durmayacaklardı. Zaten görmedikleri biri için durmaları, kornaya basmaları veya direksiyonu kırmaya ihtiyaçları yoktu. Binaların arasından geçip de, artık ağaçlık arazilere geldiklerinde, kaybolan sentetik ışık yüzünden ilk öncelikle onu kaybettiğini düşündü. Oysaki önünde yürümeyi sürdürüyordu. Paltosunu dirseklerine kadar indirmiş, kendince bir şarkı mırıldanırken, ağaçların arasından geçip gözden bir kayboluyor, ardından tekrar ortaya çıkıyordu.

Ağaçların arasından geçerken, dallara çarpmamak için eğilmesi, zıplaması gerekmiyordu. Ya da ağaçların arasından çıkacak herhangi bir yaratık için korkması. Kendisi zaten ölüydü, eğer bir komşu, açık penceresinden görmediyse, hâlâ çemberin yanına yığılı bedeninden çok ayrı yerlerde geziniyordu.

Hatırlıyordu. Ağaçların arasına sızan ay ışığının altında, sevdiği kadın ile nasıl el ele tutuştuklarını ve birbirlerine türlü iltifatları özenle sıraladıklarını hâlâ dün gibi hatırlıyordu. Mırıldanmayı sürdürürken, dirseklerine kadar indirdiği gece mavisi paltosunu tamamen çıkardı, kolunun birinden tutup havaya savurdu ve arkasına doğru fırlattı. Ona doğru gelen palto yüzünden geri çekildi ancak palto, yere düşmeden silinip gitti. Palto, duygularından sıyrılamamış ruhun üzerinden çıktığında anılarıyla birlikte yok olmuştu. Kahkaha sesleri kulağında yankılanırken anlamıştı bunu, ruh anılarını diri tutmakta diretiyordu.

Artık parça parça kaybolup kaybolmadığını merak ediyordu. Paltosunu çıkarmış olan hayalet, zarif dans hareketleri ile kendi etrafında dönmeye başladığında, mırıldandığı şarkının sözlerini de seslendiriyordu. Eski bir Fransızca aşk şarkısının ezgileri ve sevgi dolu sözleri, kimsenin işitemediğinden dolayı pişmanlık duyması gerektiği bir yumuşaklıkta, korunun içinde yankılanıyordu. Kendi kendine dans ediyordu, melodileri ve neşesi ile.

Korunun sonuna vardıklarında, uçmaya hazırlanmış bir kuş gibi kollarını kaldırdı ve şarkısını bitirdi. "Artık onu bulacağıma o kadar eminim ki…" Ellerini, kalbinin üzerine koydu. "Tam burada hissediyorum." Hem çok yakınındaydı, kalbinin tam olduğu yerde. Hem de çok uzağındaydı, aralarındaki mesafeye hiçbir değer verilemezdi. Mesafeler, sadece ölçüldüğünde büyük ya da küçük olurlar.

Önlerinde durdukları ev, korunun tam sonunda kalan ve terk edilmiş görüntüsüyle iç ürperten küçük bir binaydı. Adımını attı, yüzünde adeta gülümsemesi ışıldıyordu. Mutluluğu, gözlerinde parlıyordu. İçi buz gibi soğuk olan binaya, bir bahar havası gelmişti neredeyse.

Bir hayaletin kalp atışını duyabileceğini hiç sanmazdı. Duvar saatinin tik takları duyulabiliyordu, camdan içeri giren ay ışığının zar zor aydınlattığı odada, en karanlık tarafta konumlanmış bir yatakta uzanmış silueti gördü. Oydu! Belki de tüm karşılaşmalarından beri aradıkları kişi oydu. Adam, zarif hareketlerle yatağın yanına yaklaştı. Yataktan uzanan, adeta cansız bir eli tutarken, nefesini tutmuş, olacakları seyretmek istiyordu.

Bu sevinç gözyaşları, ay ışığının altında inci taneleri gibi dökülüyor, ikisinin arasındaki bağın kırılmazlığını gösteriyordu. Ne konuştuklarını keşke duyabilseydi. Camın dışarısından onları izlemek bile... bir şekilde onu tanıdık bir hisle dolduruyordu. Hâlâ yaşamını sürdürdüğü zamanlarda nadiren hissettiği tuhaf bir duyguydu. İsim veremediği bir his, göğsünün yanmasına sebep olacak kadar güçlüydü.

Zavallı kadın, yakında ölecek. Bir hayalet görmenin hayra alamet olmadığı kesindir, aslında. Hem de bu kadar çok konuştuklarına göre, çok yakındı ki yine beraber olacaklardı. Akan gözyaşlarını silmek için elini uzatmasına rağmen, gözyaşlarının parmakların üzerinden akıp gitmesi mi daha üzücüydü yoksa bu kadar yılın geçmiş olmasına rağmen sakladığı acının taze kalması mı bilemiyordu. Şafak sökünceye dek, ikilinin konuşmasını dışarıdan izledi. Artık ölü olduğu için, zaman hakkında kaygılanacağı falan da yoktu. Tek endişesi, güneş doğmaya başladığında bu konuşmanın kesilmesiydi. Yeni tanıştığı yol arkadaşını bu kadar mutlu görebileceğini düşünmemişti.

Demek ki, gerçek mutluluk böyle bir şey... Sadece arayıp bulman gerekiyor.

***

"Sakıncası yoksa bir şey sorabilir miyim?" Sokağın ortasında kolları başının arkasında yürüyen yol arkadaşının yavaş yavaş kaybolduğunu fark edebiliyordu. Yıllardır yapmak için uğraştığı şeyi başarmıştı nasıl olsa. Şimdi huzur içinde uyuyabilirdi. "Seni affetti mi? Yani... Özür diledin ve seni affetti mi?" Bakışlarını ondan, gökyüzüne çevirdi. "Evet."

Sizin adınıza sevindim... demeyi çok isterdim ancak hiçbir şey hissedemiyorum.

"Gerçekten çok mutlu görünüyordu, şey... sevgilin." İkisinin sarıldığında yüzünde oluşan ifadelerini unutmak, bir hayalet için dahi zordu.

"Bana, hayatının ben olmadan geçen zamanlarını anlattı. Ben öldükten sonra, geri dönmemi beklemiş adeta, sonrasında ümidi kesmiş ve başka birisiyle evlenmiş. Ancak gerçek anlamda onu hiç sevememiş, hep kalbinin bir kenarında ben yaşıyormuşum ve benim anılarımın varlığı, bu güne dek onu aklı selim tutmuş. Kıyamadım elbette, beni ilk gördüğünde gözlerinde taşıdığı pırıltılar hâlâ vardı." Bir hayaletin ağlayabileceğine inanmazdı fakat işte. Karşısında ağlayan adamı görünce kalbinde bir sızı hissediyordu. Yolun ortasında durup doğan güneşe yüzünü döndürdü. "Artık kendin için endişelensen daha iyi."

Kendisiyle alay edercesine kısa bir gülüş ardından başladı sözlerine. " Endişelenecek bir şeyim olmadı ki? Daha amaçsız bir yaşam daha olamazdı sanırım, boş ve bir anlam ifade etmeyen..." Kendi evinin önüne geldiklerini gördü. "Anlamsız mı, kendi hayatın hakkında düşündüğün şey bu mu?" Hafiften kaybolmaya başlayan hayalet, işaret ve orta parmağı ile alnına dokundu. "Burası senin evin, değil mi?" Evin önünde birikmeye başlayan kalabalığa ve polis arabasına rağmen, evet. Burası onun eski eviydi. "Evet... Neden soruyorsun?"

Yüzünde büyük bir gülümsemeyle, kalabalığın arasından birini gösterdi. "Şu kız... Tanıyor musun onu?" Yüzünde oluşan şaşkınlık ifadesini görebilmeyi çok isterdi doğrusu. Ya da ağlayabilme yetisini kaybetmemiş olduğunu görebilseydi. Duygularını kaybetmediğini, gözünden süzülen yaşla anlamıştı.

"Madem hayatın o kadar önemsiz, neden kız senin için ağlıyor?" Hayaletin yüzünde zafer kazanmış gibi bir ifade vardı. Ensesinde son bir el hissetti. "Git onunla konuş. Gönül işlerini belki de benden daha iyi biliyorsun. Çünkü ben on iki sene öncesinden kalma sözlerimle duruyorum." Gidip ona görünmeliydi, doğru söylüyordu. Aksi takdirde, bunun için bir on iki yıl bekleyemezdi. Arkasını döndüğünde, hayalet kaybolmuştu.

Yatakta yatan kişinin, adamı gördüğünde saklayamadığı mutluluk, içinde uzandığı örtüleri ıslatan gözyaşları ile birleşiyordu.

Ecem CİĞER

11-A

SHORT STORY COMPETITION'17

Our annual short story competition took place with the participation of more than fifty schools around İstanbul in Februay this year. Şevval Albayrak from 9-D was the winner of this competition. Let's read her story.

SACRIFICING TO KEEP ALIVE

"Run! You're gonna got us both caught!" said David ignoring his leg which had been shot just a couple of minutes ago. Jeff was trying to see the number of soldiers. He was still sure about defending themselves against at least twenty enemies. However there were two of them and they were stucked in a little field. Then they saw a small cave to hide in. Inside the cave, it was dark and they were silent. David's leg was bleeding, he was in deep pain. To forget the pain, he tried to focus on something else, like good memories. He remembered the day he met with Jeff. Twelve years ago, they were just eight. David was walking near the lake and heard the screams of a boy and laughters of a group. He wondered what was going on and went to check it. He saw kids trying to throw a little boy in the lake. David had always been a well-built boy. Therefore, everybody was afraid of him. The kids were afraid too when they saw David. That's how David and Jeff met and it was the first time that David rescued Jeff but not the last. After that moment, they grew up like brothers. Jeff was a reckless, an irresponsible boy and David had always watched his back, like when the kids bullied Jeff. David saved him and when Jeff cried David wiped his tears away. When Jeff fell down, David was right there to catch him. He sacrificed himself countless times.

Suddenly they heard food steps which were coming closer. Then Jeff began to speak quietly.

"David, I think it is the end of the road, thank you for being my brother." David replied him: No, I have a plan, I will surrender and stall them. Then there will be time for you to escape. Jeff refused leaving David behind, But David believed he couldn't make it with his leg and convinced him to escape. Jeff told David he would come after him and said goodbye. Then the soldiers caught David. They sent him to prison for fifteen years. They tortured him.

David lost his youth and his leg but he didn't lose his hope even for a second. One day, all of a sudden David heard gun shots outside and saw someone coming. It was him. David recognized Jeff easily even though fifteen years passed without him. He kept his promise. He came to see David.

But there was still something wrong: blood on Jeff and the sound of him falling. Jeff was shot and it looked very bad. David was terrified and screamed to be heard by anyone who could help but it was meaningless because nobody was there besides them. Then Jeff uttered his last words: "Nice to see you brother even in this situation. Anyway at least you won't be the only one who sacrifices himself anymore". Then he closed his eyes to the end.

David was yelling with pain he had never felt before. When they tortured him, when he was shot, he never felt this way. He hugged Jeff for the last time.

Then he found a letter in his jacket, it was for David and it said: "David I hoped you wouldn't find this letter because if you find, it means I'm gone. I'd like to say that you have always been a good brother to me. You have sacrificied yourself for me since we met. Here is one last thing I want you to sacrifice for me: it is your loneliness.

Now you must be wondering what this idiot is saying. Let me tell you. I have a son David. He is just five years old. His mother unfortunately died of cancer and he had no one except you. I want you to take care of him. Could you do that for me? You might think it is my last request but it is not. I want you to tell him that I loved him so much. Tell him about our friendship.

I can only be sure that my son will realize what sacrifice really means and how important it is. I know you will do this for me. I hope one day my son will have a friend, a brother like you like you have been to me. Thank you for everything. Sincerely Je ff."

Şevval ALBAYRAK
9-D

MODEL UNITED NATIONS

URJCmün
2017

Model United Nations, also known as Model UN or MUN, is an extra-curricular activity in which students typically roleplay delegates to the United Nations and simulate UN committees. This activity takes place at MUN conferences, which is usually organized by a high school or college MUN club. Thousands of middle school, high school, and college students across the country and around the world participate in Model United Nations, which involves substantial researching, public speaking, debating, and writing skills, as well as critical thinking, teamwork, and leadership abilities.

Below you can read a position paper which was submitted by the delagation of Hungary

(Emir Hekimoğlu from 10-D) at the 2017 URJCMUN Conference in Madrid.

Honorable Chairman and Delegates,

As Hungarians, we give importance to world issues and some of these concern health and education. In 1910s, we had inefficient health corporations. We have come to notice the importance of health since 1980. We have been a member of European Union since 2004. We have been dealing with important issues closely since then. However, we still do not have a perfect system for the unexpected or stable problems. As stated above, health is one of them.

Better health is central to human happiness and well being. It also makes an important contribution to economic progress, as healthy populations live longer, are more productive, and save more. That's why we must do our best to provide quality helath service for our people in Hungary.

If a country wants to develop itself, it should give priority to education as well. Education enables freedom for every one. If we want to see the world as a just and fair place where everyone is given equal opportunities, education is what we require. Education is a must if we want to do away with the existing differences between different social classes and genders. It opens a whole world of opportunities for the poor so that they may have an equal shot at well paying jobs. In Hungary getting an education is mandatory between the ages of 6-16. After eight years of compulsory primary education, students can continue a high school, a technical or vocational high school. In our country, there are numerous higher education alternatives such as institutions or colleges.

The population of Hungary is 10.200.00 and it mostly consists of youth and young adults. With the help of the potential and capability of the young generations, we can improve our country and set the expectations high.

It is a cosmopolitan country with different cultures, traditions, religions and languages. It helps us to gain a better understanding of the world issues. We come up with a number of solutions by making use of these traits. It also helps us to maintain strong relationships with other countries.

Thank you

Emir HEKİMOĞLU

10-D

WE ARE NOT STRANGERS ANY MORE

Interviewer: What job did you use to do before you came to our country?

Saieda: Before I came to Turkey, I was a teacher but I did lots of jobs. I was a photographer. It is the longest job that I did.

I used to take pictures of kids. I travelled to Australia, Ireland and England during these jobs.

Interviewer: Why did you want tol ive in Turkey?

Saieda: I came to Turkey because I like it. I like the people here. It is a really nice lifestyle to live here. I like working with children so I wanted to be a teacher in Turkey.

Interviewer: When we said Turkey, what comes to your mind?

Saieda: I always think Turkey as a part of Europe and a very nice holiday destination.

Interviewer: What are the differences between Turkey and Ireland?

Saieda: Turkey has better weather. It has a lot more people. In Ireland we have only 4.5 million people in the whole country. And just in İstanbul you have 15 million people. It is a very big difference.

Interviewer: What is the strangest event that has happened to you in Turkey?

Saieda: It happened last week. I was in the metrobus and it stopped in the middle of the stations in between the stops and obviously I don't speak Turkish so I had no idea what was happening. So everybody just got off and started to walk to the next stop. That was the starngest event for me.

Interviewer: If you hadn't chosen to be a teacher, what job would you be doing right now?

Saieda: If I wasn't a teacher and if money was no object,

I would like to do some charity work but that is not possible.

Interviewer: What do you think about Turkish people?

Saieda: They are so friendly. They always try to help you.

I think Turkish people are so like Irish people.

Interviewer: Thank you.

Sude ASLAN
Buse REZVANİYAN
HAZ-A

We bump into foreign teachers in the corridors of our school every day. They come from different countries, from different cultures. We wanted to get to know them better so we carried out these interviews.

Interviewer: Why did you choose to live in Turkey?

Nouha: I chose to live in Turkey for many reasons: to work, also to have a new experience outside of America.

Interviewer: If you weren't a teacher, what would you be?

Nouha: That is a good question. I don't know. Maybe I would go back to school to get a degree in another field but I know I wanted to teach for a very long time.

Interviewer: Was it your childhhod dream?

Nouha: More like a high school dream. When I was a child,

I wanted to be many things.

I wanted to be a vet, an artist, a nurse but I figured teaching would be the best thing for me.

Interviewer: Can you speak Turkish?

Nouha: Not a bit. I would like to speak Turkish in the future. I think the more time I spend here the better I will get in learning Turkish.

Interviewer: What do you think about education in Turkey?

Nouha: I think it is pretty interesting. I noticed that private school education is very different from publich school education. In private schools, there are a lof of opportunities for children to be creative. There are many different activites, sports, arts, language. So I think it is very good. The students can expore what they want to be with many different types of fields.

Interviewer: Thank you.

Nursena SAVAŞ
Sıla ŞAHVERDİ
Dila ÇEKİN
HAZ-A

Interviewer: Why did you choose to live in Turkey?

Marissa: Oh well, when

I visited Turkey, the people were super friendly and very kind. That was the motive for me.

Interviewer: What are the similarities and differences in terms of culture between Canada and Turkey?

Marissa: I mean you like a lot of the same activities like skiing in the winter time in the mountains and swimming of course. The biggest difference is I will say the language. We speak English in Canada. This is my first Muslim country. So it is very different from the USA, Canada or the rest of Europe.

Interviewer: What is the best part of working at AREL?

Marissa: I love the kids. They are so cute. I get love and hugs every day.

Interviewer: What do you think about Turkish people?

Marissa: They are so nice I think. Oh, they are really good at cooking baklava. The food is very important to them and family relations are I think are very important. And that's really nice because I think we have lost that a little bit in Canada.

Interviewer: Thank you.

Çisil YAVUZ
Simge Sıla ERBEK
HAZ-A

TEST YOURSELF

1- John's mother has 3 children, one is named April one is named May. What is the third one named?

2- You are running in a race. You overtake the second person. What position are you in?

3- A father's child, a mother's child yet no one's son. Who am I?

4- What letter is missing here? J __ M A M J JA S O N D

5- Solve if you are a genius

5+3= 158
9+1=910
8+6=4814
4+4= 168

Answers: 1- John 2-If you overtake the second person then you become second. 3- A daughter 4- F: These are the first letters of each month. 5-2110

Deutschland

Die Bundesländer und Städte in Deutschland

1- Baden Württemberg
2- Bayern
3- Berlin
4- Brandenburg
5- Bremen
6- Hamburg
7- Hessen
8- Mecklenburg- Vorpommern
9- Niedersachsen
10- Nordrhein Westfallen
11- Rheinland Pfalz
12- Saarland
13- Sachsen
14- Sachsen- Anhalt
15- Schleswig Holstein
16- Thüringen

Typisch Deutsch Sind:
- Der Gartenzwerg
- Deutsche Schaferhund
- Das Bier und die Bretzel
- Lederhosen und Dirndl
- Trandkorb Urlaub
- Bratwurst, Sauerkraut und Kartoffeln
- Schwarzwalder Kirschtorte
- Currywurst

İrem ÖÇ
10- C

Frankfurt am Main liegt im Südwesten von Deutschland. Es ist mit 730. 000 Einwohnern die grösste Stadt von der Bundesland Hessen und die fünft grösste Stadt von Deutschland. Die Sehenswürdigkeiten in Frankfurt sind; Röme, Paulkirsche, Goethe Haus, Goethe Museum, Alte Oper Frankfurt. Sie können in Frankfurt Frankfurter Weisswurst essen.

Sinem AYKAN 10-A

Köln liegt im Westen von Deutschland. Köln hat eine Million Einwohner. Die Sehenswürdigkeiten in Köln sind; Kölner Zoo, Kolumba Museum, Schokoladenmuseum, Museum der Ludwig, Kölner Seilbahn und Kölner Dom. Man kann in Köln Wandertrip teilnehmen, Hubschrauber-flüge und verschiedene Ausflüge machen. Die Spezialitaten in Köln sind Halve Hahn, Flönz, Krüstchen, Kölsche Kavier, Kölsches Bier.

Şevval AYDEMİR 10-A

El nombre España viene "Hispania. Eso nombre le dieron los romanos. El nombre oficial es Reino de España. Se situa en la Peninsula Iberica. Su forma de gobierno es la monarquia parlamental. El capital de España es Madrid. España tiene 17 comunidades autonómas. Comunidad de Madrid, Cataluña, Comunidad Valenciana, Andalucía, País Vasco, Principado de Asturias, Galicia, Aragón, Islas Baleares, Islas Canarias, Castilla-La Mancha, Castilla y León, Cantabria, Extremadura, La Rioja, Murcia y Navarra.

¿Dónde se habla español?

El español es una lengua muy comun. Por eso muchos paises lo utilizan .Se habla por 500 millones de personas por todo el mundo. Por ejemplo; Cúba, Perú, Chile, Costa Rica, Colombia, Venezuela, Panama, Republica Dominicana, Estados Unidos, Uruguay,Paraguay, Mexico, Bolivia, Ecuador, Nicaraguas, Honduras, Porto Rico, El Salvador, Argentina, Guatemala…

Informaciones interesantes sobre España

El himno de España no tiene letras.

Cada año organizan una fiesta para tirar tomates.

Torre Eiffel se pensó construir en Barcelona pero el proyecto se rechazó.

La ciudad más grande también es Madrid.

Madrid significa "Magerit" en árabe.

El espanol es la lengua mas hablada segunda del mundo.

El Estadio de Camp Nou está aquí, es el estadio más grande y especial del mundo. Esta en Barcelona.

Club de Fútbol Real Madrid es el más rico

y populado club del mundo.

HAZ A-B

BUNLARI BİLİYOR MUSUNUZ ?

Mavi balinaların kalbi o kadar büyüktür ki bir insan, atardamarlar içerisinde rahatlıkla yüzebilir.

"Taumatawhakatangihangakoauauotamateaturipu-kakapikimaungahoronukupokaiwhenuakitanatahu" Yeni Zelanda Taumata'da bulunan bir tepedir ve dünyadaki en uzun yer ismidir.

İnsanları oluşturan atomlardaki boşluklar çıkarılırsa tüm dünya nüfusu bir elmaya sığabilir.

Ateşe tutulan inciler asla yanmazlar. Oysaki sahte inciler ateşe dayanamazlar. Gerçek incileri banyodaki nemli ve sıcak ortamda pamuk üstünde tutun yavruladığını ve incilerin kenarlarından ufak ufak parçaların uzayıp büyüdüğünü gözlemleyebilirsiniz.

19. yüzyıldaki tüm insanlar, şu an 2 dakikada çekilen fotoğraflar kadar fotoğraf çekememişti.

Su aygırının sütü pembe renklidir.

Sabahları elma kahveden daha fazla uykunuzu açar.

Satranç tarihinin en uzun oyunu 1950 yılında Mardel Plato'da yapılmış dünya satranç turnuvasında gerçekleşmiştir. Pilkin ve Çernyak arasında yapılan bu maç 22 saat devam etmiş ve 191. hamle sonrası berabere bitmiştir.

Artık nesli tükenmiş olan yünlü mamutlar Mısır Piramitleri inşa edilirken vardı.

Parmak izi gibi herkesin dil izi de farklıdır.

Hiçbir kâğıt 7 defadan fazla 2'ye katlanamaz.

Eğer ayağınıza soğan sürerseniz, yaklaşık bir saat sonra tadını almaya başlarsınız; çünkü kan damarlarınıza işler.

Gökyüzündeki yıldız sayısı, dünya üzerindeki tüm plajlardaki kum tanesi sayısından fazladır. Evrende tahmini olarak 10 seksilyon yıldız var (1'den sonra 22 adet sıfır). Dünyadaki tüm kum tanelerinin hesaplanan sayısı ise 2,5 ila 5 seksilyon arasında.

İnsan vücudunun 3 santimlik bir kısmında bile en az 20 milyon mikroskobik canlı yaşar.

Timsahlar daha derine batabilmek için taş yutarlar.

Sevdiğiniz filmleri tekrar tekrar izlemek sizin için faydalı olabilir. Geleceğinizi öngöremediğiniz bir dünyada, sonunu bildiğiniz bir hikâyeyi izlemek sizi rahatlatır.

AREL KOLEJİ

1990

www.arel.k12.tr

Merkez Mahallesi, Selahattin Pınar Sokak, No:3, 34197 Yenibosna - Bahçelievler / İstanbul

Tel: (0212) 550 49 30 (pbx) - 630 35 05 (4 hat) **Faks:** (0212) 550 77 82 **E-posta:** arel@arel.k12.tr